

LISTENING POST, " Sverige och världen i början av 2007" - 1

Stockholm 11 januari 2007

Version efter att synpunkter från deltagare mottagits - Mats Wahl 28 jan 2007

GRUPPEN & NÅGOT OM SAMTALSSTRUKTUREN

Sju kvinnor och sex män hade samlats. Den äldste deltagaren var sjuttioåttå, den yngsta deltagaren tycktes vara i fyrtioårsåldern. Genomsnittsåldern torde ha legat på mellan femtio och sextio år. Samtalsledare var en sextioåttårig man. Med samtalsledaren inräknad hade gruppen alltså fjorton medlemmar.

Under verksamhetens första 35 minuter levereras 40 olika bidrag till samtalet. 18 av dessa inlägg görs av män, 22 av kvinnor. Samtalsledaren är härvid passiv och ägnar sig åt sina anteckningar. Efter 35 minuter konstaterar samtalsledaren att ett stort antal teman presenterats, möjligen är det klokt att redan nu börja söka knyta ihop dem. Konstaterandet tycks inte noterat och gruppen fortsätter att presentera nya teman. Under de återstående 25 minuterna görs 25 inlägg varav 20 stycken av män och 5 av kvinnor.

(Samtalsledarens räknande samt notering av kön är säkerligen behäftat med brister; likfullt torde noteringarna ge en fingervisning om en dynamik i gruppen rörande män och kvinnor och dessas olika aktivitet i början av och i slutet av sammankomsten.)

PRESENTERADE TEMAN

Några teman som under de första 60 minuterna presenteras är:

- * Medborgaren som konsument " man måste köpa något..."
- * Ledarskapet - är det bra eller dåligt; det förefaller vara klant.
- * Ledaren som leverantör av trygghet.
- * Vart tog solidariteten vägen?
- * Kan man lita på rapporteringen i media?
- * Hur mycket gräslighet - via media - tål vi?
- * Valfriheten som gissel.
- * Jag har upptäckt att jag inte är så fördomsfri som jag trodde och hoppades.
- * Jag orkar inte längre vara politiskt korrekt.
- * Svårigheter vad gäller att förstå yngre generationer.
- * Suckar och bekymrade miner kring vad som händer i skolan.
- * Varför är vi så uppgivna?
- * Vi invaderas av dysterhet.
- * Olika exempel på vad som med god effekt kan uträttas i närsamhället.

En allmän stämning har efter cirka trettio minuter kommit att färga många av inläggen. Stämningen kan betecknas som "uppgiven". Olika sorters vittnesmål om att "det går inte att göra nånting åt det förfärliga läget" har presenterats. Nu tar en gruppmedlem ordet med viss kraft och lanserar tanken att det visst går att göra både det ena och det andra, men man får söka arenor som ansluter till ens levda vardag.

Ett återkommande tema, med många variationer är en känsla av maktlöshet.

ANALYSMOMENTET

Under analysmomentet söker gruppen i grupper om tre fånga centrala teman i det som sagts under presentationsmomentet.

Man urskiljer följande huvudstråk:

- * Vanmakt - Offer - Klyfta - gap
- * Pendling mellan individ / kollektiv - Vanmakt - Gör nåt!
- * Ansvar för långsiktigt medskapande - Gör nåt - Utnyttja nya kommunikationsmöjligheter.
- * Närområdet kan påverkas - Resignation - Glädje / Njutning.

HYPOTESSKAPANDE

I den svåra hypotesfasen arbetade gruppen konstruktivt med teman, samtidigt som den attackerade / ifrågasatte sig själv genom att medvetandegöra en spricka i gruppen, sprickan mellan män och kvinnor. Kvinnor i gruppen lyfte fram att männen blivit allt mer dominerande i samtalet, något som samtalsledaren också tyckte sig kunna konstatera utifrån sina enkla anteckningar där han noterat - ofullständigt - vilka insatser som gjorts av män. resp. kvinnor.

HYPOTESER

1 Globaliseringen med omfattande medial rapportering från alla världens hörn, med fokus på problem, ger näring åt en (falsk?) känsla av maktlöshet och legitimerar en (falsk ?) uppgivenhet.

2 " Gulliversyndromet" - d v s vi pendlar mellan lägen där vi upplever oss som omnipotenta jättar bland lilliputtar. I nästa stund upplever vi oss vara små, små maktlösa varelser i jättarnas land. Pendlingsrörelsen är kraftig. Medial rapportering kring frågor som är svåra att direkt påverka torde bidra till de kraftiga svängningarna.

3 Gruppens inledande oförmåga att uppmärksamma ett för merparten av gruppdeltagarna påträngande fenomen på området kön / genus speglar en pågående process i samhället. På det nationella området vill många ha en ledare för den politiska oppositionen som ska vara en kvinna. I delar av det största politiska partiet finns ett motstånd mot en dylik utveckling av ledarskapet.